

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/108/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0021010394
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:0021010394.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a Ing. JUDr. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. februára 2023, v trestnej veci proti obžalovanému U. V. a spol., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 12.9.2022 sp. zn. 21T/40/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. zamietla odvolanie obžalovaného U. V..

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce rozsudkom zo dňa 12. septembra 2022 sp. zn. 21T/40/2021 uznal obžalovaného U. V. a spol. vinným z trestného činu právne kvalifikovaného ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. b) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 21.3.2021 v čase okolo 10:00 hod. pred vstupom do mestského parku na ul. G. v F., okr. U., fyzicky napadli E. P. tým spôsobom, že najprv ho E. V. päťou ruky udrel do oblasti tváre a potom ho U. V. otvorenou dlaňou ruky udrel do oblasti tváre, následkom čoho E. P. spadol na zem a pritom sa mu z vrečka nohavíc vysunula 20 (dvadsať) eurová bankovka, ktorú mu U. V. vzal, čím poškodenému E. P. spôsobili zranenie pomliaždenie s krvnou podliatinou tváre v okolí ľavého oka, s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 5 až 7 dní a U. V. mu odcudzením veci spôsobil škodu vo výške 20 (dvadsať) Eur, pričom U. V. sa tohto konania dopustil aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou vydanom pod sp. zn. 1T 141/2019 - 104 dňa 30.12.2019, právoplatného dňa 15.2.2020, bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Súd mu za to uložil podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h), m) Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, obžalovaný podal odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol nasledovné:

obhajoba poukazuje na skutočnosť, že počas prípravného konania a v konaní pred súdom boli produkované dve skupiny dôkazov. Obžalovaný E. V., poškodený E. P., ale aj svedkovia svedčili v prospech U. V., proti vypovedal iba svedok T. Y.. Uznanie viny z prečinu krádež u U. V. bolo založené

predovšetkým na výpovedi svedka T. Y., ktorý v prípravnom konaní ako aj pred súdom zotrval na svojom stanovisku, že E. P. napadol U. V. a E. V. dňa 21.03.2021 v doobedňajších hodinách v Strážskom Počas tohto fyzického útoku si mal prisvojiť U. V. aj 20 (dvadsať) eurovú bankovku, ktorú mal E. P. pri sebe. Výpoveď T. Y. súd vyhodnotil ako objektívnu aj napriek tomu, že v prípravnom konaní ako aj pri výsluchu na hlavnom pojednávaní bol v jeho výpovedi viaceré nezrovnalosti. Aj vo výpovediach svedkov popisujúcich prisvojenie si 20 (dvadsať) eurovej bankovky obvineným U. V. sa vyskytujú viaceré navzájom si odporujúce tvrdenia.

Obžalovaný ďalej uviedol, akými rôznymi spôsobmi bolo opísané umiestnenie 20 (dvadsať) eurovej bankovky v čase skutku v obžalobe prokurátora, vo výpovedi svedka T. Y. zo dňa 21.03.2021, v jeho trestnom oznámení, v uznesení o vznesení obvinenia. Poškodený E. P. dňa 11.05.2021 poprel fyzický útok voči svojej osobe ako aj krádež 20 eurovej bankovky, všetko si to vymyslel. T. Y. vo výpovedi dňa 04.05.2021 uviedol, obaja U. a E. V. napadli P. a U. V. vybral z vrečka P. 20 (dvadsať) Eur a vzal si ich. Aj počas konfrontácie E. P. s T. Y. v prípravnom konaní, poškodený poprel fyzický útok voči svojej osobe a krádež 20 (dvadsať) eurovej bankovky.

Tieto vzájomne si protirečiacie tvrdenia, pochybnosti a rozpory vo výpovediach poškodeného E. P., svedka T. Y. a ďalších svedkov vypočutých v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní mali za následok podľa názoru obžalovaného, že súd nemal vytvorené zákonné podmienky na rozhodnutie o vydaní zaistenej veci poškodenému. Pochybnosti, ktoré viedli súd k rozhodnutiu o zhabaní 20 (dvadsať) eurovej bankovky, podľa obhajoby spochybňujú aj rozhodnutie súdu o spáchaní prečinu krádeže zo strany obžalovaného U. V..

Obhajoba namieta postup súdu, po vyhlásení dokazovania za ukončené a udelení slova na záverečné reči, má zato, že postupom súdu bola porušená zásada kontradiktórnosti konania. Dňa 12.09.2022 po preskúmaní splnenia podmienok výkonu kontroly rozhodnutia technickými prostriedkami, súd podľa § 274 Trestného poriadku ukončil dokazovanie a poskytol priestor na záverečné reči. Po udelení slova pán prokurátor záverečnú reč nepredniesol, ale v celom sa odvolal na obsah záverečnej reči, ktorú predniesol na hlavnom pojednávaní dňa 25.03.2022. Právo na prednes záverečnej reči má iba strana, ktorá je na hlavnom pojednávaní prítomná. Prednes záverečnej veci je nezastupiteľné právo, ktoré môže strana vykonať iba osobne.

Uložený trest podľa obhajoby nezodpovedá zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, k zabráneniu páchatelovi v páchaní ďalej trestnej činnosti a vytvoreniu podmienok aby viedol riadny život. Súd nedostatočne zhodnotil osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy, obžalovaný je riadne zamestnaný a zabezpečuje vychováva svojich 12 (dvanásť) detí. Je zrejmé, že v prípade uloženia nepodmienečného trestu sa rodina U. V. dostane do neriešiteľnej ekonomickej situácie.

Obhajoba namieta použitie ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona, o zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. Súd mal podľa obhajoby aplikovať ustanovenie § 38 ods. 1) Trestného zákona a nemal prihliadať na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, bol už za trestný čin odsúdený, pretože predchádzajúce právoplatné odsúdenie Trestným rozkazom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou 1T/141/2019, je znakom skutkovej podstaty obidvoch prečinov, pre ktoré bol obžalovaný uznaný vinným.

Obhajoba namieta aj použitie hmotnoprávneho ustanovenia Trestného zákona, podľa §37 písm. h) Trestného zákona, ako priťažujúcu okolnosť spáchanie viac trestných činov. Podľa obhajoby použitie tejto priťažujúcej okolnosti a okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby neprichádza do úvahy s poukazom na § 38 ods. 1 Trestného zákona, na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu nemožno prihliadať ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

V závere písomných dôvodov odvolania obžalovaný navrhol, aby odvolací súd po preskúmaní veci napadnutý rozsudok o vine U. V. zrušil a vo veci sám rozhodol, prípadne aby vec vrátil na rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého rozsudku a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa konradiktórnym spôsobom konania v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie a na podklade výsledkov vykonaného dokazovania zákonným spôsobom rozhodol. Ani odvolací súd nemá žiadne pochybnosti, a to napriek argumentom uvádzaným v odvolaní zo strany obžalovaného, t.j. že skutok sa stal tak, ako bol ustálený vo výroku napadnutého rozsudku.

K argumentom obžalovaného, ktorý poukázal na výpoveď svedka U. V. ml., poškodeného E. P. a spoluobžalovaného E. V. a svedka L. I., ktorí vzájomne potvrdzovali, že skutok sa nestal tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku, ale že incident medzi E. V. a poškodeným sa stal na stanici v O. B. deň predtým, t.j. 20.3.2021 vo večerných hodinách tak, že E. V. dal jednu facku poškodenému, peniaze mu nezobral a poškodenému bolo oznámené, aby mu nechodil za jeho sesternicou (U. X.). Krajský súd k tomuto dodáva, že síce tieto výpovede vyznievajú v prospech obžalovaného, avšak je potrebné vyhodnotiť aj ďalšie dôkazy a skutočnosti, ktoré svedčia v neprospech obžalovaného.

Aj krajský súd výpoveď poškodeného E. P. a svedkov E. V., U. V. ml., L. I. a U. X. vyhodnotil ako nevierohodné z dôvodu ich vnútorných rozporov a rozporov s ďalšími objektívne vykonanými dôkazmi, t.j. výpoveďami svedkov T. Y., F. Y., E. Y. a Z. I. a predovšetkým listinnými dôkazmi, lekárskou správou a odborným vyjadrením znalca z odboru zdravotníctva U. P. P.. Navyše u poškodeného E. P. bola preukázaná zjavná motivácia vypovedať v prospech obžalovaného, nakoľko po skutku v podstate ihneď odišiel bývať k rodine V., čo vyplynulo z výpovede svedkyne E. Y..

Z výpovede svedka T. Y., ktorý vypovedal konzistentne v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že dňa 21.3.2021 v čase okolo 10:00 hod. pred vstupom do mestského parku v Strážskom fyzicky napadol E. P. E. V. tak, že ho päťou ruky udrel do oblasti tváre a potom ho U. V. otvorenou dlaňou ruky udrel do oblasti tváre, následkom čoho E. P. spadol na zem a pritom sa mu z vrečka nohavíc vysunula 20 (dvadsať) euróva bankovka, ktorú mu U. V. vzal. Po tomto útoku videl ako má E. P. poškodené oko.

Zhodne popisovala priebeh udalosti aj svedkyňa E. Y., ktorá uviedla, že kritického dňa 21.3.2021 prišiel domov E. P. bez nákupu a peňazí potom, ako mu dala 20 (dvadsať) Eur na nákup chleba a vajčiek. E. P. jej povedal, že bol zbitý E. V. a U. V. a uviedol ako k tomu došlo. V závere svojej výpovede svedkyňa doplnila to, že od tej doby a aj aktuálne poškodený E. P. býva v Poši u rodiny V.. Z prečítanej výpovede svedkyne z prípravného konania za účelom odstránenia rozporov vyplýva, že U. V. mal telefonicky motivovať svedkyňu rôznym spôsobom na zmenu výpovede.

Obdobne vypovedal aj ďalší svedok F. Y., ktorý uviedol, že spolu s manželkou majú zvereneného súdom do výchovy E. P., o ktorého sa starajú už sedem rokov. Dňa 21.3.2021 poslala E. Y. E. P. na nákup do mesta, kde ho napadol U. V. a vzal mu 20 (dvadsať) Eur. Keď potom osobne videla E. P., bolo vidieť, že má „belavé“ oko.

S výpoveďou nezaujatého svedka T. Y. a svedkyne E. Y. korešponduje aj výpoveď ďalšieho nezaujatého svedka Z. I., ktorý uviedol, že 25.3.2021 bol na návšteve u svojej svokry v Strážskom. V uvedený deň ho požiadala E. Y., aby ju odviezol s jej dieťaťom E. P. do nemocnice v U.. Oboch tam odviezol, kde ošetrili E. P.. Na poškodenom bolo vidno, že má zranenie v oblasti oka.

Okrem vyššie uvedených dôkazov v neprospech obžalovaného svedčí aj časový a logický sled udalostí, ktoré potvrdzujú priebeh skutkového deja, tak ako to je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Trestné oznámenie poškodeným bolo podané dňa 21.3.2021 o 18:00 hod. na príslušnom oddelení polície, z ktorého vyplynulo, že ho o 10.00 hod. napadol E. V. a U. V., ktorý mu navyše ukradol 20 (dvadsať) Eur. Z lekárskej správy na čl. 128 vyplynulo, že poškodený E. P. bol ošetrovaný dňa 21.3.2021 o 14.59 hod. z dôvodu poranenia oka, v dôsledku napadnutia inou osobou. Z odborného vyjadrenia č. 039/2021 U. P. P. na čl. 105 až 127 spisu vyplynulo nasledovné. K poraneniu okolia ľavého oka E. P. mohlo dôjsť tak, ako to uvádza poškodený vo svojej výpovedi. Poranenie zodpovedá okolnostiam

napadnutia poškodeného druhou osobou a je aj v príčinnej súvislosti s týmto napadnutím. Poškodený utrpel pomliaždenie s krvnou podliatinou tváre v okolí ľavého oka, pričom išlo o poranenie ľahké s dobou liečenia do sedem dní.

Aj krajský súd je toho názoru, že bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že všetci svedkovia zhodne popisovali priebeh udalostí a neboli zistené žiadne také skutočnosti, ktoré by svedčili pre záver, aby títo svedkovia nevypovedali pravdu, t.j. aby mali v úmysle privodiť bezdôvodne trestné stíhanie obžalovanému U. V. .

Na podklade takto vykonaného dokazovania aj podľa názoru krajského súdu, súd prvého stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného U. V. právne kvalifikoval ako výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. b) Tr. zák., ktorého sa obžalovaný dopustil tak, že najprv fyzicky atakoval osobu poškodeného, a to úderom do oblasti tváre a následne mu odcudzil finančnú hotovosť vo výške 20 (dvadsať) Eur, ktorú mal poškodený E. P. pri sebe.

Okresný súd postupoval správne, pokiaľ pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu nezistil žiadne pohľadujúce ani priťažujúce okolnosti a dospel k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu z dôvodu individuálnej prevýchovy, ako aj z dôvodu generálnej prevencie na prevýchovu obžalovaného U. V. postačuje uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, na dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby za použitia ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. pre najprísnejší trestný čin v súlade s § 41 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 18 mesiacov (dolná hranica zvýšenej trestnej sadzby o jednu tretinu). Zákonu zodpovedá aj zaradenie obžalovaného U. V. podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Taktiež aj výrok o uložení povinnosti ochranného opatrenia zhabanie bankovky nominálnej hodnoty 20 (dvadsať) Eur zodpovedá ustanoveniu § 83 ods.1, písm. c) Tr. zák.

Krajský súd, keďže nezistil žiadne pochybenie v rozhodnutí okresného súdu, odvolanie obžalovaného U. V. ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.